

XXIII З'їзда Камуністичнай партыі Савецкага Саюза

Па справах дакладу Цэнтральнага Камітэта КПСС

Заслухалі і абмеркавалі Справаздачны даклад Першага сакратара ЦК КПСС таварыша Бржэнева Л. І. аб рабоце Цэнтральнага Камітэта КПСС, XXIII з'їзда Камуністичнай партыі Савецкага Саюза паставілі:

Цікава і поўнаю добры палітычны і практычны дзейнасць Цэнтральнага Камітэта КПСС:

Адбрыць прапановы і вывады, якія ёсць у Справаздачным дакладзе Цэнтральнага Камітэта КПСС.

За справаздачны перыяд дзейнасці партыі ажыццяўлялася на аснове ліній, вызначанай XX—XXII з'їздамі, і была накіравана на выкананне Праграмы КПСС, на стварэнне матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізма, далейшае ўдасканаленне сацыялістычных грамадскіх адносін, камуністычнае выхаванне працоўных.

За гэты перыяд дасягнуты буйныя поспехі ў развіцці эканомікі, культуры і павышэнні матэрыяльнага дабрабыту народа. Умацаваліся палітычныя асновы савецкага грамадства — саюз рабочага класа і калгаснага сялянства, дружба народаў шматнацыянальнага Савецкага Саюза, згуртаванасць усіх працоўных вакол КПСС. Расшырылася роля КПСС, павысілася яе палітычная і арганізатарская роля ў савецкім грамадстве. У партыі трывала ўсталяваліся ленінскія прынцыпы ўнутрыпартыйнага жыцця.

Кіруючыся ленінскім вучэннем, партыя ўдасканалвала формы і метады кіравання народнай гаспадаркай, аднаўляючы ўсе тое, што не вытрымала праверку практычнай і стаіла перашкодай нашай руху наперад. Перад ідзе значнае значэнне для дзейнасці партыі, для далейшага руху нашчага грамадства па шляху да камунізма мае кастрычніцкі Пленум ЦК КПСС (1964 г.).

Рост эканамічнай і ваенна-палітычнай магутнасці СССР лічыць больш умацаваў яго знешнепалітычны пазіцыі. КПСС прыкладала і прыкладзе ўсе намаганні да таго, каб забяспечыць мірную працу савецкага народа, актывна змагаюцца за захаванне міру ва ўсім свеце, вядзе рашучую барацьбу супраць імперыялістычнай агрэсіі. СССР выжывае аказвае падтрымку вызваленчай барацьбе народаў супраць імперыялізму, каланіялізму і некаланіялізму, уносіць усё большы ўклад у справу барацьбы працоўных усіх краў за мір, нацыянальную незалежнасць, дэмакратыю і сацыялізм.

I.
1. Сувеснае развіццё паўвядома вывад нашай партыі, усю камуністычнага руху аб тым, што ў сучасную эпоху галоўны напрамак гістарычнага развіцця вызначаюць сувесны сацыялістычны сістэма, сілы, якія змагаюцца супраць імперыялізму, за сацыялістычную перабудову грамадства.

Сувесная сацыялістычная сістэма за мінулы перыяд значна ўзмацніла, павысіла яе міжнародны аўтарытэт, яе ўплыў на лёс чалавечства. Справаздачны перыяд характарызуецца тым, што адносіны паміж сацыялістычнымі краінамі і брацкімі партыямі гэтых краін умацаваліся на аснове марксісма-ленінізма, прынцыпаў сацыялістычнага міжнароднага супрацоўніцтва, раўнапраўя, неўмяшання ва ўнутраныя справы, павалі аднаго, самастойнасці партыі і дзяржавы. Адносіны Савецкага Саюза з сацыялістычнымі краінамі за апошнія гады ўзбагаціліся, сталі больш цеснымі і сардэчнымі. Рэгулярна праводзіцца палітычныя кансультацыі, абмен думкамі паміж кіраўнікамі брацкіх сацыялістычных краін.

Эканамічнае супрацоўніцтва краін сацыялізма ўзлягло на новую ступень. У гэтай справе ўсё больш узростае роля Савета Эканамічнай Узаемадапамогі.

Умацавалася сістэма дагаворных адносін Савецкага Саюза з іншымі краінамі сацыялізма. У гэты дагаворны ўвасалецца брацкая дружба сацыялістычных краін. Ідзе працяг умацавання і ўдасканалення механізмаў Варшаўскага пакта.

З'їзд даручае ЦК КПСС і надалей развіваць і ўмацоўваць ідэйна-палітычны сувязі з камуністычнымі і рабочымі партыямі ўсіх краін сацыялізма на прынцыпах марксісма-ленінізма, усмярненна садзейнічаюць згуртаванню сацыялістычнай сяджурнасці, умацаванню яе магутнасці і ўплыву, расшыраць эканамічнае, навукова-тэхнічнае супрацоўніцтва і культурныя сувязі, выхоўваць савецкіх людзей у духу дружбы і інтэрнацыянальнай салідарнасці з народамі брацкіх краін.

Рабочы рух у капіталістычных краінах вядзе буйную класавую бітву супраць манопаліі. Палатэрарыяду рады краў зававаў новыя пазіцыі для далейшага наступлення на эксплуатацыйны лад. За апошнія гады ў некаторых краінах наменліліся перспектывы дасягнення адзіства дзейнага розных атрадаў у рабочым руху. Вакол рабочага класа ўсё больш згуртаваўся іншы сацыяльныя сілы, якія выступаюць супраць прыгнёту манопаліі.

З'їзд лічыць неабходным і надалей расшыраць і ўмацоўваць вузы таварыскасці і братва, рэвалюцыйную салідарнасць савецкага народа, савецкіх камуністаў з рабочым класам, з усімі працоўнымі масамі краін капіталізму і іх дэмакратычнымі арганізацыямі.

За мінулыя гады працягваў развіццё нацыянальна-вызваленчы рух. У барацьбе з імперыялізмам заваявалі незалежнасць і 17 дзяржав. Многія з краін, што заваявалі дзяржаўную незалежнасць, уступілі ў новы этап — этап барацьбы за эканамічную самастойнасць, супраць некаланіялістычных спроб імперыялізму вярнуць страчаныя пазіцыі, пераходзіць сацыяльнаму прагрэсу гэтых краін.

Імперыялізм імкнецца бесцярпымна, часта з ужываннем узброеных сіл, умацавацца ва ўнутраныя справы краін, якія вызваліліся. За апошні час імперыялісты ўмацавалі падрыўны дзейнасць асабліва супраць урадаў тых дзяржав, у якіх ажыццяўляюцца глыбокія сацыяльныя пераўтварэнні.

Новае жыццё ў краінах, якія вызваліліся ад каланіяльнага прыгнёту, нараджаецца ў жорсткіх сутычках з кварным імперыялістычным ворагам, з сіламі ўнутранай рэакцыі, якая, абаніраючыся на падтрымку імперыялізму, імкнецца накіраваць малодыя дзяржавы на капіталістычны шлях. Аднак народы ўсё больш рашуча звязваюць перспектывы поўнай перамогі нацыянальна-вызваленчай рэвалюцыі, ліквідацыі справядлівай адсталасці і палепшэння ўмоў жыцця з некапіталістычным шляхам развіцця. Некаторыя малодыя дзяржавы ўжо сталі на гэты шлях, і Савецкі Саюз будзе свае адносіны з імі на аснове поўнага раўнапраўя, дружбы і ўзаемнай падтрымкі.

З'їзд даручае ЦК КПСС і надалей падтрымліваць народы, якія змагаюцца супраць каланіяльнага прыгнёту і некаланіялізму; развіваць усёбавае супрацоўніцтва з краінамі, якія дасягнулі нацыянальнай незалежнасці; усмярненна садзейнічаць умацаванню антыімперыялістычнага фронту народаў усіх кантынентаў; расшыраць сувязі з камуністычнымі і рэвалюцыйна-дэмакратычнымі партыямі малодых нацыянальных дзяржав.

2. Сувесны камуністычны рух, кіруючыся марксісма-ленінскай генеральнай лініяй, распрацаванай калектыўнымі намаганнямі на нарадах 1957 і 1960 гг., за мінулыя гады ўмацаваў і расшырыў свае пазіцыі як самая ўплывовая палітычная сіла сучаснасці.

Міжнародная дзейнасць ЦК КПСС за справаздачны перыяд была прасякнута наземным імкненнем менавіта брацкую салідарнасць з камуністычнымі і рабочымі партыямі, разам з імі змагацца за ажыццяўленне генеральнай лініі міжнароднага камуністычнага руху, умацоўваць адзіства вайскай арміі камуністаў свету.

З'їзд прызнае неабходным і надалей праводзіць лінію на згуртаванне міжнароднага камуністычнага руху, на адзіства дзейнасці ўсіх брацкіх партыі ў барацьбе супраць агульнага ворага — імперыялізму, за перамогу справы міру, дэмакратыі, нацыянальнага вызвалення і сацыялізма.

З'їзд лічыць, што правядзенне шматбаковых і двухбаковых сустрач брацкіх партыі, пастаянна абмен думкамі і таварыскае абмеркаванне актуальных задач — карысная практыка, якая апраўдава сабе. У той жа час добры шлях да згуртавання камуністычнага руху. КПСС, як і большасць брацкіх партыі, лічыць метадычным скісланне новай міжнароднай партыі камуністычных і рабочых партыі, калі для гэтага несподзява ўмовы.

З'їзд адабрае лінію і практычныя мерапрыемствы ЦК КПСС, накіраваны на ўрэгуляванне рознагалоссяў у міжнародным камуністычным руху на прынцыповым аснове марксісма-ленінізма. Доклады 1957 г. і З'явы 1960 г.

З'їзд адабрае дзейнасць ЦК КПСС і канкрэтныя меры, накіраваны на ўрэгуляванне рознагалоссяў з Кампартыяй Кітая на прынцыповым аснове марксісма-ленінізма. З'їзд выказвае ўдзячнасць, што нарысці наш партыі, народы нашых краін пераадолець цяжкасці і будучы ісці ў адзін страй ў барацьбе за агульную вайсковую рэвалюцыйную справу.

Абавязковай умовай згуртавання камуністычных народаў з'яўляецца строгае захаванне сфармуляваных у З'яве 1960 года норм узаемаадносін паміж партыямі, прынцыпаў раўнапраўя, самастойнасці, неўмяшання ва ўнутраныя справы адна адной. КПСС выступае супраць гегеманізму ў камуні-

стычным руху, за справаздае раўнапраўе і брацкія адносіны паміж усімі партыямі на прынцыпах пралетарскага інтэрнацыяналізму.

Ідэйна-палітычнае згуртаванне камуністычных народаў, да якога КПСС і надалей будзе імкніцца імкнецца, прадугледжвае неспрыяльны барышду марксісма-ленінізму супраць правага і «левага» рэвалюцыянаў. Адзіленні ад марксісма-ленінскай лініі як «кулева», так і ўправа асабліва небяспечныя, калі яны звязаны з праўленнем нацыяналізму і гегеманізму.

Важнейшай умовай далейшага руху наперад сувеснага камунізма з'яўляецца творчая распрацоўка на аснове марксісма-ленінскай тэорыі новых праблем, якія выступаюць ход сувесных падзей і практыка рэвалюцыйнага руху.

3. Судносны сіл на сувеснай арэне працягваюць мяняцца на карысць сацыялізма, рабочага і нацыянальна-вызваленчага руху. Разам з тым справаздачны перыяд характарызуецца ўзмацненнем імперыялістычнай агрэсіі і актывізацыі рэакцыі. Паглыбленне агульнага крызісу капіталізму, абстрактнае яго супярэчнасць умацоўвае авантурызм імперыялізму, яго небяспечнае для народаў, для справы міру і сацыяльнага прагрэсу. Імперыялізм усё часцей спрабуе шукаць выхад у ваенных правакацыях і розных змовах і працым ваенных інтэрвенцыях.

Справаздачны перыяд паўвядома вывад Маскоўскіх нарад 1957 і 1960 гг. аб тым, што агрэсіўная прырода імперыялізму не змянілася. Падзеі апошняга часу сведчаць аб умацаванні падрыўных дзейнасці імперыялістаў супраць краін, якія сталі на шлях сацыяльнага прагрэсу. Галоўнай рэальнай сілай сучаснасці, якая выступае ў ролі сувеснага вайска, з'яўляецца амерыканскі імперыялізм. Ён груба ўмяшваецца ва ўнутраныя справы многіх краін і народаў Афрыкі, Азіі, Лацінскай Амерыкі, парушае іх суверенітэт, імкнецца задушыць сілы збройна-нацыянальна-вызваленчага руху, аднавіць каланіялістычны парадкі, не спыняе правакацый супраць рэвалюцыйнага Кубы. Агрэсіўны характар амерыканскага імперыялізму асабліва наглядна праўляецца ў злучэнняй вайне супраць в'етнамскага народа. Амерыканскія агрэсары падарожжаюць варварскім бамбардзіроўкам мірных гарады і сёлы Дэмакратычнай Рэспублікі В'етнам, ужоўваюцца напам, адантыя газы і іншыя бесчалавечныя сродкі знішчэння насельніцтва Паўднёвага В'етнама.

Небяспечным ачагом міжнароднай напружанасці стала Заходняя Германія, дзе растуць сілы рэваншызму і мілітарызму, якія заахвочваюць імперыялістам Злучаных Штатаў. Гэтыя сілы настольва дабаваюцца доступу да ракетна-ядзернай зброі, каб выкарыстаць яе ў сваіх рэваншійскіх агрэсіўных мэтах.

Міжнародная абстаноўка настольва патрабуе згуртавання ўсіх антываенных, антыімперыялістычных сіл, у першую чаргу краін сувеснай сістэмы сацыялізма, усіх атрадаў міжнароднага камуністычнага, рабочага і нацыянальна-вызваленчага руху, міралюбных народаў і дзяржав, усіх прыхільнікаў міру, незалежна ад іх палітычных поглядаў і светапогляду. Каб не дапусціць далейшага абстрактнага міжнароднай напружанасці, забяспечыць трывалы мір і свабоднае развіццё народаў, патрэбна рашучы адпор агрэсарам з боку шырокіх народных мас міралюбных дзяржав, палітычных партыі і грамадскіх рухаў.

4. У сваёй знешнепалітычнай дзейнасці Камуністычная партыя Савецкага Саюза выходзіць з караніх інтарэсаў савецкага народа, інтэрнацыянальнага рэвалюцыйнага абавязку перад брацкімі сацыялістычнымі краінамі і працоўнымі ўсіх краін. Дзейнасць палітыка Савецкай дзяржавы мае сваёй мэтай абарону і развіццё свабодна-сацыялістычнай краіны, спрыяльнае міжнароднаму міру і пачатку сацыялізма і камунізма; маваць адзіства і згуртаванасць сацыялістычных краін, іх дружбу і братва; падтрымліваць нацыянальна-вызваленчы рух і ажыццяўляць усёбавае супрацоўніцтва з малодымі дзяржавамі, якія развіваюцца; паслядоўна адстойваць прынцып мірнага суіснавання дзяржав з розным сацыяльным ладом, даваць рашучы адпор агрэсіўным сілам імперыялізму, звабіць чалавечтва ад новай сувеснай вайны.

Для ўмацавання міру і яго абароны неабходны пастаяннае нарощванне магутнасці міралюбных сіл і іх актывнасці, удезел у барацьбе за мір шырокіх народных мас. Асабліва роля ў абароне міру належыць сацыялістычным краінам. Наша партыя пераконана ў правільнасці вываду міжнароднага камуністычнага руху аб магчымасці ўтаймаваць агрэсар, прадукціць новую сувесную вайну.

Савецкі Саюз заўсёды выступаў і будзе выступаць за падтрыманне нармальных адносін з усімі краінамі, за вырашэнне спрэчкіх міжнародных пытанняў шляхам перагавораў, а не сілчаным вайны. Разам з тым трэба рашуча падкрэсліць, што прынцып мірнага суіснавання неспрыяльны ў адносінах паміж прыгнітальнымі і прыгнічанымі, паміж каланізатарамі і ахвярамі каланіяльнага прыгнёту.

КПСС поўнаю падтрымлівае і будзе падтрымліваць справядліваю вызваленчую барацьбу тэрачнага в'етнамскага народа, аказвае яму палітычную і матэрыяльную падтрымку. Сюючыся з агрэсіўнага ШПА ў В'етнаме маўсць Паўднёвага В'етнама амерыканскія войскі, даць магчымасць в'етнамскаму народу самому вырашыць свае ўнутраныя справы — такія шчыра і паслядоўна пазіцыя КПСС, усю савецкага народа.

Ва ўмовах, калі агрэсіўныя сілы імперыялізму абстрактнае міжнародную напружанасць, ствараюць ачагі вайны, КПСС будзе і надалей павышаць пільнасць савецкага народа, маваць абароную магутнасць нашай дзяржавы, каб Узброеныя Сілы СССР былі заўсёды гатовы надзейна абараніць зававаць сацыялізм і даць сакрушальны адпор любому імперыялістычнаму агрэсару.

З'їзд поўнаю адабрае знешнепалітычную дзейнасць Цэнтральнага Камітэта КПСС і Савецкага ўрада, падтрымлівае выступаючы ў Справаздачным дакладзе ЦК праграму мер, накіраваных на вырашэнне ў інтарэсах народаў важнейшых пытанняў сувеснай палітыкі, на ўмацаванне ўсёагульнага міру і міжнароднай бяспекі.

II.
1. З'їзд з задавальненнем адзначае, што рабочы клас, калгаснае сялянства і інтэлігенцыя, вырашачы паставленыя ў Праграме КПСС гістарычныя задачы, дабіліся за справаздачны перыяд буйных поспехаў у развіцці эканомікі і культуры, павышэння жыццёвага ўзроўню савецкага народа. У выніку выканання самагалоўнага плана зроблены важны крок на шляху стварэння матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізма.

Дасягнута значнае павелічэнне аб'ёму прамысловай прадукцыі. Праведзена тэхнічнае пераўтварэнне важнейшых галін народнай гаспадаркі. Забяспечана паскарэнне развіцця энергетыкі, хімічнай, нафтавай і газавай прамысловасці, машынабудавання і прыборабудавання. Значна павялічана вытворчасць харчовых тавараў, прамысловых прадметаў спажывання і вырабаў культурна-бытавога прызначэння.

Шырокае развіццё вытворчай актывнасці працоўных, укараненне ва ўсе галіны прамысловай вытворчасці новых машын, прыбораў, сродкаў механізацыі і аўтаматызацыі далі магчымасць значна павысіць прадукцыйнасць працы. Дасягненні навуцы і прамысловасці заваявалі асабліва значны ўнёсак у развіццё і павышэнне ўзроўню вайскай тэхнікі. Неабходна і далей удасканалваць вытворчасць абароннай тэхнікі з тым, каб Савецкая Армія была аснашчана самымі магутнымі і сучаснымі сродкамі ўзброення.

Павысілася ўдзельная вага прамысловай вытворчасці Савецкага Саюза ў свеце. У эканамічным спабодніцтве з галоўнымі капіталістычнымі краінамі Савецкі Саюз умацаваў свае пазіцыі, атрымаў новыя перамогі. Мінулыя гады паўвядома і, што расшырае ўзнаўленне ў нашай краіне, якое ажыццяўляецца высокімі ўстойлівымі тэмпамі, з'яўляецца заканамернаю эканамічнай сацыялізма.

Павысіўся матэрыяльны ўзровень жыцця працоўных. Праведзены буйныя меры па ўпарадкаванню і павышэнню аплаты працы ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі. Адменены або зніжаны падацы і да значнай часткі працоўных, расшыраны льготы і павалічаны пенсіі раду затэраўці насельніцтва, устаноўлены пенсіі калгаснікаў. Уведзены саміядажны, а для некаторых катэгорыяў працоўных шаццідзінныя рабочыя дзень. За самігоддзе пабудавана жылля амаль столькі ж, колькі за ўсе гады Савецкай улады да 1958 года.

Сур'ёзныя поспехі дасягнуты ў галіне культуры, адукацыі, аховы здароўя. Колькасць асоб з вышэйшай і сярэдняй адукацыяй павялічылася за самігодку амаль у паўтара раза, колькасць навуковых работнікаў — у два з лішнім раза.

Меры, праведзеныя партыяй, асабліва пасля кастрычніцкага (1964 г.) і наступнага Пленумаў ЦК КПСС, садзейнічаюць хуткаму эканамічнаму і культурнаму ўздыму ўсіх саюзных рэспублік, расшырэнню эканамічных сувязей і ўзаемнай дапамогі паміж імі, далейшаму ўмацаванню дружбы народаў СССР. Усё гэта яшчэ раз наглядна дэманструе ўсёму свету,

што толькі сацыялізм адкрывае народам надзейны шлях і для іх усёбавага развіцця.

З'їзд адзначае, што побач з вайлічымі поспехамі ў развіцці сацыялістычнай эканомікі на некаторых паказчыках самігаловы план аказаўся невыкананым. Недавыкананы заданы на выкусу асобных влад хімічнай прадукцыі, машын, паліва. Мае месца адставанне ў сельскагаспадарчай вытворчасці, што зрабіла адмоўны ўплыў на тэмпы росту лёгкай і харчовай прамысловасці, не дазволіла ў поўным аб'ёме ажыццявіць намераныя меры па ўздыму жыццёвага ўзроўню народа.

За апошнія гады крыху замадураўліліся тэмпы росту вытворчасці і прадукцыйнасці працы. Знізілася эфектыўнасць выкарыстання вытворчых фондаў і капітальных укладанняў. У раздэ галіні былі спосававаны ўведзены ў строй новыя прадпрыемствы, а многія з пабудаваных не дасягнулі практычнай магутнасці. У выніку тэмпы росту нацыянальнага даходу аказаліся меншымі, чым гэта было прадугледжана самігаловым планам.

Прычынам гэтых адмоўных фактаў з'явіліся недахопы ў кіраванні народнай гаспадаркай, недаацэнка эканамічных метадаў кіраўніцтва, гаспадарчага разліку, няпоўнае выкарыстанне матэрыяльных і маральных стимулаў, некаторыя праблікі ў плававанні, суб'ектывісці падыходу да вырашэння праблікі ў эканамічных праблемах. Адмоўны ўплыў зрабілі на развіцці народнай гаспадаркі неўраўнаважанасці 1963 і 1965 гады. Трэба таксама адзначыць, што ў выніку абстрактнага міжнароднай абстаноўкі ўзнікае неабходнасць адлічэння дадатковых сродкаў з мэтай умацавання абароны краіны.

2. З'їзд поўнаю адабрае рашэнні савецкага і верскаўскага (1965 г.) Пленумаў ЦК КПСС, якія выявілі прычыны недахопаў у развіцці эканомікі і выпрацавалі новы падыход да кіраўніцтва народнай гаспадаркай. Новая сістэма гаспадарання стварае больш спрыяльныя ўмовы для разцянальнага выкарыстання гіганцкіх прадукцыйных сіл краіны, для хуткага росту народнага дабрабыту, поўнага раскрыцця пэрава сацыялістычнага ладу.

З'їзд абавязвае партыі, савецкія і гаспадарчыя арганізацыі паслядоўна праводзіць распрацаваныя партыяй прынцыпы эканамічнага кіравання і прадугледжваюць спадучэнне цэнтралізаванага галоўнага кіравання з расшырэннем праваў саюзных рэспублік, умацаванне ролі эканамічных метадаў у кіраўніцтве гаспадаркай, карэннае палепшэнне планавання, расшырэнне гаспадарчай самастойнасці і ініцыятыў калектыўнага прадпрыемстваў, павышэнне іх матэрыяльнай зацікаўленасці ў выніках сваёй дзейнасці. Ажыццяўленне новай сістэмы планавання і эканамічнага стымулявання — адна з важнейшых задач на бліжэйшыя гады.

У новых умовах неабходна таксама ўзмацніць увагу да маральных стимулаў вытворчасці, да ўмацавання працоўнай дысцыпліны, выхавання адносін да працы як да патрыятычнага абавязку, асабастай адданасці кожнага работніка за становішча спраў на прадпрыемстве, будоўлі, за ўстабаве, самаільна выкарыстанне шырокай магчымасці, якія адкрываюцца для гэтага новай сістэма эканамічнага стымулявання вытворчасці.

З'їзд абавязвае прамысловыя міністэрствы забяспечыць больш хуткае ўкараненне ў вытворчасць дасягненні навуцы і тэхнікі, умацаванне сувязей вытворчых прадпрыемстваў з навукова-даследчымі і канструктарскімі арганізацыямі, усмярненна развіццё спецыялізацыі і кааперавання вытворчасці. Партыіныя, савецкія арганізацыі і гаспадарчыя органы павінны весці рашучую барацьбу за ўмацаванне дзяржаўнай дысцыпліны, за выкараненне бюракратычных метадаў кіраўніцтва, вузаведаснага падыходу да справы і месцітвта.

3. Важным этапам у барацьбе партыі і савецкага народа за стварэнне матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізма і далейшае ўмацаванне эканамічнай і абароннай магутнасці краіны з'яўляецца пяцігодны план развіцця народнай гаспадаркі СССР на 1966—1970 гады. Галоўную эканамічную задачу пачітоўкі з'їзд бачыць у тым, каб на аснове ўсмярненага выкарыстання дасягненні навуцы і тэхнікі, ініцыятыўнага развіцця ўсёй грамадскай вытворчасці, павышэння яе эфектыўнасці і прадукцыйнасці працы забяспечыць далейшы значны рост прамысловасці, высока ўстойлівыя тэмпы развіцця сельскай гаспадаркі і ў гэтай аснове дабіцца далейшага істотнага ўздыму матэрыяльнага і культурнага ўзроўню жыцця народа.

У новым пяцігоддзі неабходна лепш выкарыстоўваць усё наяўныя магчымасці для забяспечэння больш высокіх тэмпаў росту эканомікі краіны. Стварэння гераічнай працай савецкага народа прадукцыйныя сілы дазваляюць, побач з далейшым развіццём цяжкай індустрыі, хутчэй развіваць тыя галіны грамадскай вытворчасці, якія неспрадна задавальняюць матэрыяльныя і культурныя патрэбнасці працоўных.

З'їзд прызнае неабходным у новай пяцігодцы забяспечыць: — больш высокі ў параўнанні з пяцігоддзем пачітоўкі рост грамадскай вытворчасці, нацыянальнага даходу і рэальных даходаў гарадскога і сельскага насельніцтва; — абліжэнне тэмпаў росту вытворчасці сродкаў вытворчасці і вырабаў прадметаў спажывання; — далейшае хуткае развіццё прамысловасці пры аперэдыяльным росце электраэнергетыкі, металургіі, машынабудавання, хімічнай прамысловасці, электронікі; — значнае павелічэнне вытворчасці сельскагаспадарчых прадуктаў;

— паскарэнне навукова-тэхнічнага прагрэсу і павышэнне эфектыўнасці грамадскай вытворчасці;

— павелічэнне тэхнічнае пераўтварэнне транспарту і сувязі; — павелічэнне капітальных укладанняў у народную гаспадарку ў параўнанні з пяцігоддзем пачітоўкі і ў сельскую гаспадарку ў тым ліку дзяржаўных капітальных укладанняў у сельскую гаспадарку — удава; павышэнне эфектыўнасці капіталаўкладанняў і істотнае палепшэнне асноўных працоўных у народнай гаспадарцы за кошт больш прывільнага выкарыстання матэрыяльных і фінансавых сродкаў, якія выдзяляюцца на развіццё эканомікі;

— значнае развіццё будаўніцтва, нарощванне магутнасці будаўнічай індустрыі, скарачэнне тэрмінаў уводу ў дзеянне новых аб'ектаў, павышэнне якасці будаўнічых і мантажных работ, зніжэнне кошту будаўніцтва;

— палепшэнне размяшчэння прадукцыйных сіл, комплекснае развіццё і спецыялізацыю гаспадаркі саюзных рэспублік і эканамічных раёнаў; паскарэнне развіцця эканомікі ўсходніх раёнаў краіны;

— далейшае ўмацаванне эканамічных сувязей з брацкімі сацыялістычнымі краінамі і дзяржавамі, якія развіваюцца; развіццё ўзаемавыгаднага гандлю з капіталістычнымі краінамі.

4. З'їзд надае перадавыя значэнне развіццю сельскай гаспадаркі на аснове сістэмы эканамічных мерапрыемстваў, выпрацаваных савецкімі (1965 г.) Пленумаў ЦК КПСС. Галоўны шлях павелічэння вытворчасці сельскагаспадарчых прадуктаў — гэта паслядоўнае інтэнсіфікацыя сельскай гаспадаркі на трывалай базе механізацыі, электрыфікацыі і хімізацыі вытворчасці, а таксама шырокае развіццё меліярацыі ў зонах з неспрыяльнымі прыроднымі ўмовамі.

Важнейшай задачай у сельскай гаспадарцы па-ранейшаму застаецца павелічэнне вытворчасці збожжа. Раёнавая умовай паскарэння тэмпаў развіцця сельскай гаспадаркі наогул і асабліва вытворчасці збожжа з'яўляецца ўсмярненна павышэнне ўраджайнасці з кожнага гектара зямлі. З гэтай мэтай павінны быць ажыццяўлены буйныя меры як у агульнадзяржаўным маштабе, так і кожным калгасам і саўгасам па павышэнню ўраджайнасці глеб і культуры земляробства.

На аснове павелічэння вытворчасці прадуктаў палыводства і павышэння прадукцыйнасці прыродных кармавых угоддзяў неабходна забяспечыць значны ўздым грамадскай жыллагадоўлі.

